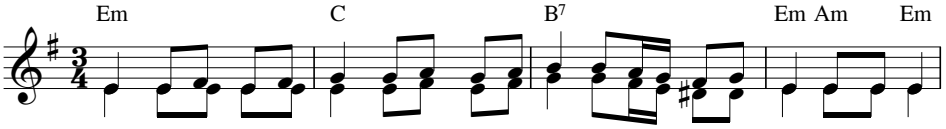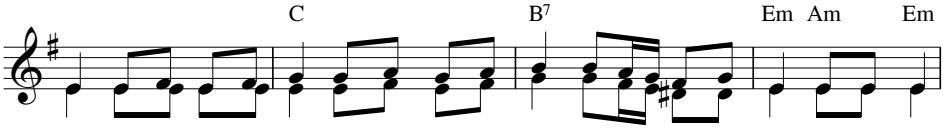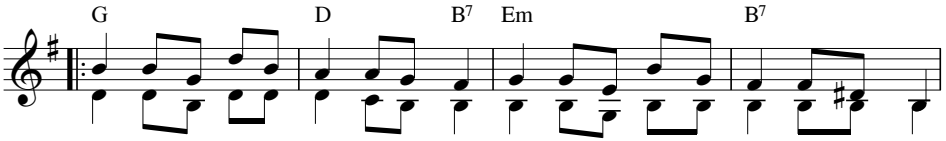
Ó, duša spievaj
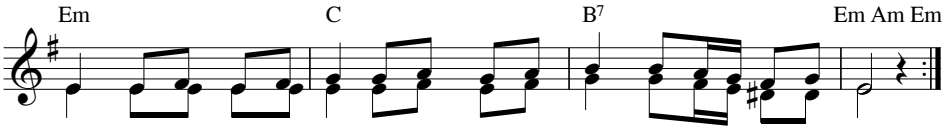

1. Ó, du-ša spievaj a chválu vzdávaj, kú-pil ťa Je-žiš kr-vou Se-be.
2. Ve-čno-sti kraje, v nichž rozkoš zra-je, sú te-raz ži-tia môj-ho už cieľ.
3. Len ma-lá chvíľa a dôjdem cieľa, do preskvúcich tých, ach, ra-ja brán.

Po-zba-vil zlé-ho, Du-cha Svo-je-ho ku spa-se-niu On sám dal te-be.
To me-sto Sá-lem u-pro-stred pa-liem več-ne mám do-stať, hľa, za po-diel.
Pro-stý už zlé-ho Pria-te-ľa ctné-ho zriem, kto-rý za mňa bol v o-beť dán.

Ó, srd-ce mo-je, vzdaj Je-mu česť, bo za-cho-vať ťa On moc-ný jest.
Jak bied-ne všetko je na ze-mi o-pro-ti to-mu, čo ky-nie mi!
Ó, čuj to, ne-be i ce-lá zem: Pri tró-ne Je-ho ja bý-vať smiem,

Len ple-saj chválou a ne-dbaj žia-ľov, boj skon-čí sko-ro už.
V ú-stre-ty ja-sám do-mo-va krá-sam! Čo, až tam spo-či-niem!
kde ky-nú pal-my a zne-jú žal-my več-ne ku Je-ho cti.